

[Hans Schmidt.]

for, at dette virke kan lykkes, vil dog være dette, at man nu kan formå London til at give de ydre seks frit lejde hen til de indre seks, ligesom Bonn gav Danmark frit lejde på vejen ind i det lille frihandelsområde. Også herfor påviser østrigerens plan de bedste forudsætninger.

Aksel Larsen: Jeg kan ikke tilbageholde den bemærkning, at den tale, vi lige har hørt, måtte virke på os alle sammen som den stærkest mulige advarsel mod at tilslutte os de seks' område, som en anbefaling af at tilslutte sig de syv og som en advarsel mod at stræbe efter en sammenslutning mellem de syv og de seks. Jeg er nødt til at sige det selv under hensyn til, at det ærede medlem hr. Hans Schmidt, som holdt talen, ikke på nogen måde gjorde det af ondsindethed; men jeg kan ikke se bort fra, at det ærede medlem hr. Hans Schmidt repræsenterer det slesvigske parti og naturligvis har sine nationale anskuelser, der kommer til at præge den politik, han er talsmand for i det høje ting.

Jeg vil i øvrigt sige, at konventionen om de ydre syvs frihandelsområde jo i alt væsentligt er udformet i overensstemmelse med de forudsætninger, der lå til grund for folketsingsbeslutningen i fjor, hvorved regeringen fik fuldmagt til at deltage i forhandlingerne i Stockholm om konventionens udformning.

Der er allerede i denne debat sagt tilstrækkeligt om konventionens enkelte bestemmelser, så for at undgå gentagelser og forlænge debatten mere end nødvendigt vil jeg ikke komme ind på disse enkelte bestemmelser. Jeg vil nøjes med at sige, at det vel ikke har kunnet undgås, at en konvention af den art måtte blive ret kompliceret, og at der består en ikke ringe fare for, at man på visse områder får et stort bureaukrati. Jeg håber, at man er opmærksom på denne fare, så bureaukratiet ikke bliver for stort. Jeg må imidlertid gentage, hvad jeg tidligere har sagt, at det både i det principielle og i det rent praktiske særlig for Danmark er en mangel ved konventionen, at den i vidt omfang undtager landbrugsvarer og fisk fra frihandel. Jeg anerkender imidlertid, at der ved sideløbende særlige aftaler med England, Sve-

rige og andre lande er sikret indrømmelser af værdi navnlig for den danske landbrugs-eksport.

I øvrigt vil jeg sige, at man nu til forslaget om tilslutning til frihandelsområdet og godkendelse af denne konvention må tage stilling ud fra den situation, der foreligger, og ud fra de betingelser og muligheder, der bydes os, og som vi ikke kan ændre. De seks landes fællesmarked er nu engang en kendsgerning, og det er en stram statspolitisk økonomisk blokdannelse, som vi af alle grunde — økonomiske, sociale, nationale — bør holde os uden for.

Jeg begriber ikke, at venstre stadig væk leger med tanken om, ja, tidvis og stedvis udtaler sig klart for, at vi burde gå ind i de seks landes fællesmarked. Særdeles tydeligt har det ærede medlem hr. Erik Eriksen — der jo er formand for venstre — gjort det i Odense i går, hvor han, efter min mening ganske vist fuldkommen rigtigt, udtalte, at der er ting, der tyder på, at samarbejdet mellem de seks og de syv har lange udsigter; dér vil jeg tilføje, at det er jeg glad for. Men derefter sagde det ærede medlem følgende, som jeg beder den højtærede formand om tilladelse til at citere:

„Hele vor økonomiske struktur er så sårbar, at vi ikke kan holde til nogen forskelsbehandling. Det var med udsigten til en sådan forskelsbehandling, at det hele tiden har været venstres opfattelse, at Danmark var bedre tjent med at tilslutte sig de seks end de syv. Ikke mindst landbruget ville have været bedre tjent med dansk deltagelse i fællesmarkedet.“

Jeg forstår ikke, at venstres formand, at formanden for det parti, der mere end noget andet repræsenterer dansk landbrug, kan fastholde, at det danske landbrug ville være tjent med at komme ind i de seks landes fællesmarked fremfor i [de syv landes frihandelsområde. Det er en kendsgerning, at vor landbrugseksport i almindelighed er større til de syv end til de seks. Man kan vel heller ikke lukke øjnene for, at en tilslutning til de seks ville kunne få virkelig katastrofale følger for dansk industri, og det tror jeg ikke ville være gavnligt for dansk landbrug. Jeg synes heller ikke, man kan lukke øjnene for de meget alvorlige nationale følger, det ville få for Danmark at gå ind i en sådan streng statspolitisk